ANUL III—No 730 O SINGURA EDIȚIE JOI 31 IANUARIE 1891

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrațiel Din **Județe** și **Streinĕtate** prin man date postale.

Un an în țară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Șĕse lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam

Din **STREINĔTATE,** direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Insertiunile și Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA: Strada Nouă, 10**

Un șiretlic nedemn
Vîrful urechei... Neamtului
O NOUA INTREBARE
Din Bacau
NOUL MINISTER ITALIAN
DIN CRAIOVA
Omul cu ochiul de sticla
DIN R.-SARAT
MORȚI ȘI VII

Bucurescĭ 30 Ianuarie 1891

Un șiretlic nedemn

In capul ziaruluĭ *România* am vĕzut alaltă-erĭ următoarea stranie notiță imprimată în litere grase:

Toate ziarele guvernamentale esploatează prezența D-luĭ D. Cezianu la întrunirea de la Ateneŭ a partiduluĭ liberal-național, ținută în ziua 25 Ianuarie, precum și cuvintele pe carĭ le a rostit D-sa în acea ocaziune.

Pentru respectul adevĕruluĭ, declarăm, că atât prezența D-luĭ D. Cezianu, cât și discursul D-sale ținut la acea întrunire sunt acte propriĭ și personale ale D-sale, și că într'această privință nu a urmat nicĭ o înțelegere cu comitetul partiduluĭ liberal-conservator.

Dacă această declarațiune ar fi apărut a doua-zi după întrunirea de la Ateneŭ, adică, cu o zi înainte de balotagiul de Duminică, ea ar fi fost discutabilă dar firească, căcĭ ar fi arătat alegĕtorilor că partidul liberal-conservator nu voește a lua o atitudine lămurită în ce privește coalițiunea cu liberaliĭ-naționalĭ. O asemenea deciziune s'ar fi putut aprecia saŭ critica din punctul de vedere politic, dar ar fi fost cel puțin un act onest. Nu este însă tot așa cu notița apărută alaltă-erĭ.

Și, spre a o proba, n'avem de cât să punem întrebarea următoare:

„Dacă rezultatul balotagiuluĭ de Duminică ar fi fost altul; dacă opozițiunea ar fi izbutit, oare notița ar fi apărut?“

Sunt sigur că nu! Liberaliĭ-conservatorĭ s'ar fi grăbit a lua partea lor din izbândă și ar fi ridicat în norĭ intervenirea D-luĭ Dimitrie Cezianu la întrunirea de la Ateneŭ. Dar astăzĭ când vĕd că guvernul a izbutit, eĭ cred că sunt istețĭ renegând atitudinea leală pe care D. Cezianu a luat'o față cu liberaliĭ-naționalĭ.

Aveam dar dreptate când erĭ exprimam teama că liberaliĭ-conservatorĭ vor cădea în cursa ce le întinde Palatul, căcĭ cele apărute în capul ziaruluĭ *România* nu aŭ alt scop de cât a atenua cuvintele bărbăteștĭ pronunțate de D. D. Cezianu la Ateneŭ.

România scrie *„atât prezența D-luĭ D. Cezianu cât și discursul ținut de dînsul la întrunirea Ateneuluĭ sunt acte propriĭ și personale ale D sale.“*

Maĭ mult încă: *„nu a urmat nicĭ o înțelegere în această privință cu comitetul partiduluĭ liberal-conservator.“*

Foarte bine! Dar atuncĭ, de ce șefiĭ partiduluĭ n'aŭ publicat această declarațiune înainte de balotagiŭ? De ce aŭ așteptat ca alegĕtoriĭ să meargă la vot cu convincțiunea că D. Dimitrie Cezianu a exprimat ideile partiduluĭ liberal-conservator și abia în urmă, când aŭ vĕzut că n'a izbutit opozițiunea, se fac ca nu știŭ de nimic și aruncă lucrul asupra Domnuluĭ Cezianu?

Eĭ bine, eŭ îĭ voiŭ bate pe Domniĭ liberalĭ-conservatorĭ cu propriile cuvinte ale D-luĭ D. Cezianu.

In acelaș numĕr al ziaruluĭ *România* și pe aceiaș coloană în care a apărut notița sus citată, figurează și o scrisoare a D-luĭ D. Cezianu care sfîrșește cu rîndurile următore:

Prin intervențiunea mea n'am avut în vedere interesele nicĭ unuĭ partid, ci numaĭ apărarea drepturilor ce ne acordă Constituția. In fine, discursul meŭ, reprodus aproape de toate ziarele opozițiuneĭ, este proba cea maĭ neindoioasă că consider lupta de la balotagiul de azĭ, nu ca lupta unuĭ partid contra guvernuluĭ, ci a țăreĭ contra unuĭ guvern care nu emană de la ea.

Oare „apărarea drepturilor ce ne acordă Constituția, lupta Țăreĭ contra unuĭ guvern ce nu emană de la ea“ nu fac parte din programul liberalilor-conservatorĭ? Pe cât știm, aceste două punte aŭ fost și sunt cauzele principale carĭ aŭ provocat ruptura între concentrațĭ și liberaliĭ-conservatorĭ. Renegând pe D-nul Cezianu, aceștĭ din urmă ar renega tot miezul programuluĭ lor și n'ar maĭ avea rațiune de a fi ca partid.

Atuncĭ, ce înseamnă notița apărută în *România*?

A zice că un om serios ca D. D. Cezianu a putut face un act atât de însemnat ca acela al interveniriĭ sale la întrunirea liberală de la Ateneŭ, fără ca șefiĭ partiduluĭ sĕŭ s'o știe, este curat ridicol; maĭ mult, este o insultă pentru dînsul.

In ce privește faptul de a sfătui pe alegĕtorĭ să voteze pentru D. Fleva, nu vĕd de ce D. Cezianu nu putea s'o facă când șeful sĕŭ, D. Lascar Catargiu, a dat acelaș sfat maĭ multor comercianțĭ care veniseră să'l întrebe pentru cine să voteze.

Așa dar, D. D. Cezianu n'a zis și n'a făcut la Ateneŭ de cât aceea ce aŭ zis și aŭ făcut șefiĭ sĕĭ în maĭ multe rĕndurĭ și cu alte ocaziunĭ.

De altmintrelea, D. Cezianu n'a fost singurul liberal-conservator care a asistat la întrunirea de la Ateneŭ. Eraŭ prezențĭ și D-niĭ Iancovescu, Ion Grădișteanu, Costa-Foru, toțĭ membri aĭ comitetuluĭ partiduluĭ. Eĭ n'aŭ protestat contra celor zise de D. Cezianu ci, din contra, l'aŭ aprobat și aplaudat.

Din aceste toate reese că și în partidul liberal-conservator există două curente. Unul anti-palatist, care voește lupta fără preget contra guvernuluĭ de anti-cameră, altul palatist care 'șĭ rezervă o portiță pentru a se apropia de unele elemente guvernamentale.

Notița apărută în *România* este opera acelora carĭ reprezintă curentul palatist.

Ea este un *șiretlic* nedemn de un partid care se respectă.

Dunăreanul

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti si publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmântul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

COLONIA, 30 Ianuarie. — *Gazeta de Colonia* află din Petersburg că sosirea pe neașteptate a duceluĭ de Orleans a surprins foarte mult lumea de acolo.

Se pretinde că nu este de cât dorința de a vizita Rusia și de a vâna.

LONDRA, 30 Ianuarie.—Toțĭ hamaliĭ de la Royal-Albert Docks s'aŭ pus în grevă; maĭ multe bastimente carĭ trebuia să plece azĭ aŭ amânat plecarea lor.

Foreign office a restituit Lorduluĭ Primar scrisoarea și petiția adresată Țaruluĭ relativă la mĕsurile excepționale contra evreilor, de oare ce aceste acte aŭ fost refuzate.

BERNA, 29 Ianuarie. — Consiliul federal a hotărât să denunțe tractatul de comerț cu Italia.

BUDAPESTA, 29 Ianuarie.— Comisiunea Camereĭ a adoptat articolele proiectuluĭ de lege în privința juridicțiuneĭ consulare.

Vîrful urecheĭ.... Neamțuluĭ

Camera a votat în sfârșit aseară legea pentru construirea linieĭ ferate Bârlad-Galațĭ.

Cu această ocaziune, s'a putut constata — și Moldoveniĭ nu trebue să uite aceasta — că Regele Strein a hotărât să jertfească partea țăreĭ de dincolo de Milcov, pentru a apăra pe Austro-Ungaria de o năvălire rusească.

Guvernul n'a avut curajul să tragă pe față asupra sa infamia regală și a pus pe D. Ion Lahovary ca să combată linia pe motivul, că se expune țara... (austro-ungurească, ar fi trebuit să spue fratele ministruluĭ de externe) la cine știe ce pericole. D-sa a sfătuit Camera ca să aștepte verdictul comitetuluĭ apărăreĭ... (intereselor nemțeștĭ, trebuea adăogat).

Atitudinea luĭ Lahovary, cel mijlociŭ, a revoltat toată Camera și D-niĭ Lascar Catargiu, Kogălniceanu și alțiĭ aŭ pus pe membrul dinastieĭ Lahovary la locul sĕŭ; iar Camera a votat proiectul de lege.

Este revoltător și întristător să vezĭ interesele marĭ ale uneĭ țărĭ întregĭ date pe mâna unuĭ Exploatator Strĕin, ajutat de o familie de Lahovary, aĭ căreĭ membri sunt: unul ministru al afacerilor strĕine, altul colonel de stat-major și membru în pretinsul comitet al apărăreĭ țăreĭ și alțiĭ deputațĭ și gazetarĭ, gata a apăra cu graiul și condeiul tot ce li se poruncește.

Vom vedea dacă, cu tot votul de aseară al Camereĭ, Regele și dinastia Lahovary nu vor găsi un pretext pentru a nu pune în lucrare linia Bârlad-Galațĭ.

Atuncĭ se va vedea că D. I. Lahovary a arătat Camereĭ numaĭ vîrful urecheĭ... Neamțuluĭ, care se ascunde în pielea comitetuluĭ apărăreĭ (?) țăreĭ.

Argus.

Noul minister italian

ROMA, 29 Ianuarie.— *Jurnalul Oficial* publică decretul de constituire al nouluĭ cabinet.

D. di Rudini a adresat o circulară reprezentanților Italieĭ în străinătate prin care declară că noul minister va urma politica de pace și de conservare pe care însă-șĭ țara a proclamat-o prin recentele alegerĭ; cabinetul înfățișează această politică ca o garanție de siguranță pentru Italia și de repaus pentru Europa; el se va sili de a strânge raporturile actuale de amiciție cu toate puterile.

PARIS 29, Ianuarie. — *Temps* zice ca intențiunea declarată de D-l di Rudini de a face economiĭ și de a urma o politică maĭ împăciuitoare în privința Vaticanuluĭ probează calitățile sale de adevĕrat om de Stat; amiciĭ nu cer maĭ mult; nu pretind ca să sfâșie tractatele.

Ce să fie?

Citim în *Bucarest*:

In Camera Comunelor din Londra un deputat a citit o scrisoare foarte compromițătoare pentru un membru al ministeruluĭ nostru actual.

Această scrisoare a fost reprodusă în ziarele engleze și e obiectul unor comentariĭ neplăcute. Ea ar trata, se spune, despre oare-carĭ furniturĭ.

Din Bucureștĭ s'a telegrafiat imediat spre a se avea fotografia aceleĭ scrisorĭ pe care persoana căreia i se atribue o declară apocrifă.

Noĭ nu vroim să spunem maĭ mult înainte de a avea amănunte maĭ complecte, căcĭ ne place a crede maĭ mult declarațiunea persoaneĭ în chestiune, de cât ziarele englezeștĭ.

Ce să fie?

LIGA LA CRAIOVA

Atât de puține acte importante se săvârșesc la noĭ p'aicĭ, în cât, abia la două orĭ treĭ lunĭ, pot a mĕ decide să scriŭ câte ceva.

Așa, luna aceasta, s'a format sucursala Ligeĭ pentru unitatea neamuluĭ Românesc, și la 24 Ianuarie, zi mare a Românilor, s'a inaugurat fondarea acesteĭ Ligĭ ținêndu-se o întrunire publică în sala Theatruluĭ la ora 8 seara.

Nicĭ odată ochiĭ meĭ n'aŭ vĕzut o maĭ mare întrunire ca aceasta. Mare prin numĕrul pur de Românĭ ce se întrunisĕră, mare prin demnul aspect ce ea înfățișa.

Nu maĭ eraŭ indivizĭ politicĭ din diferite grupurĭ! Eraŭ Româniĭ la o l'altă spre a protesta contra șovinismuluĭ Maghiar și a le zice:

Orĭ-ce lovitură aruncată de voĭ asupra fraților noștri, ne doare pe noĭ, frațĭ de sânge, și dar, considerăm o aruncare de mânușe pe care v'o ridicăm, și la rândul nostru vĕ zicem: *Destul!* Românul, în plaiurile lor, nu vĕ maĭ sufere! Mergețĭ în pustele voastre și vĕ adăpostițĭ, pribegĭ căruțașĭ ce ațĭ fost și sunteți! Europa nu maĭ poate suferi în mijlocul eĭ rasa voastră barbară!

Așa cugetaŭ toțĭ Româniĭ adunațĭ în sala Teatruluĭ din Craiova în seara de 24 Ianuarie 1891. Așa cred că aŭ cugetat toțĭ Româniĭ din creștetul munților Alba-Iulia până în Balcanĭ și din Tissa până în Marea-Neagră.

Oratorĭ din toate partidele aŭ vorbit: Conservatorĭ, Liberalĭ-conservatorĭ, Junimiștĭ, Guvernamentalĭ, Democrațĭ, Liberalĭ, Liberalĭ-Naționalĭ; în fine și Colectiviștĭ! Toțĭ sunt Românĭ! Toțĭ simt românește! Toțĭ aŭ alergat la țipĕtul de durere al fraților noștri de peste Carpațĭ și toțĭ aŭ protestat contra șovinismuluĭ barbar al descendenților barbaruluĭ *Atilla*!

Fie-care orator și-a făcut datoria ca un bun Român! O!... când inima vorbește, entusiasmul este mare; atât de mare, ca și suferințele fraților noștri Românĭ!

Aŭ vorbit: D-niĭ Petre Chitzu decanul avocaților din Craiova; D. Bumbăcilă profesor de filosofie; D. Mișu Caloianu profesor de Istorie în cursul superior; D. Bușilă profesor de Istorie la gimnaziŭ; D. Nae Geblescu avocat și D. Dr. Athanasescu.

Toțĭ aŭ înflăcărat inimile și auditorul l-a acoperit de aplause frenetice.

Ast-fel dar, ziua de 24 Ianuarie 1891 a reamintit ziua de 24 Ianuarie 1860 când s'a făcut scumpa noastră unire definitivă.

Dea *Domnul*, ca în curênd, poețiĭ Românĭ, să prefacă strofa de maĭ jos și s'o complecteze așa ca, în loc de:

Colea'n vale sub Carpațĭ
Două fete trag la danț
Cuza le ține de braț!

Să putem zice:

Colea'n deal, sus, pe Carpațĭ
Treĭ surorĭ s'aŭ pus pe danț
Domnul, le ține de braț!

*

S'aŭ maĭ petrecut și alt-ceva: în consiliul județean e cam neînțelegere din causă că consiliul a ales un arhitect supraveghetor al lucrărilor de construcția palatuluĭ de justiție, arhitect pe care biuroul consiliuluĭ nu'l agrează.

Consiliul, fără a ține seamă de biuroul sĕŭ, s'a crezut că fiind suveran pe voința sa, în majoritate a votat contra luĭ Galeron susținut de biuroŭ și a ales pe Letarcek arhitect al comuneĭ Craiova.

Din această cauză biuroul nu voește a maĭ lua parte la lucrările consiliuluĭ și astfel consiliul nu maĭ poate lucra.

Care din eĭ aŭ dreptate, nu știŭ, dar voiŭ vedea și cu altă scrisoare cred că nu vĕ vor lipsi detaliĭ.

Namuna.

Călătorii princiare

Frantz-Ferdinand. — Regele Serbieĭ

BELGRAD 29, Ianuarie. — Cercurile bine informate asigură că Regele Alexandru va face o călătorie de plăcere în strĕinătate în cursul vereĭ viitoare.

PETERSBURG 29, Ianuarie. — Arhiducele Franț-Ferdinand a visitat școala de echitațiune pentru oficeriĭ; apoĭ a dejunat la Ambasadorul Austro-Ungarieĭ.

CONSTANTINOPOL, 29 Ianuarie. — Principele Oscar Bernadotte a plecat la Tin. Sultanul a dat un prânz de adio în onoarea sa la care aŭ asistat Marele-Vizir, miniștriĭ, demnitariĭ Statuluĭ, ambasadorul Englitereĭ și ministrul Suedieĭ.

Revoluțiĭ și greve

MONTEVIDEO, 29 Ianuarie.—Treĭ corăbiĭ de resbel chiliene *Lynch*, *Pilcomayo* și *Condell* aŭ părăsit cauza insurgenților și aŭ sosit la Montevideo.

LYON, 29 Ianuarie.—1500 de lucrătorĭ sticlarĭ aŭ anunțat că se vor pune în grevă, dacă până în 15 zile nu li se va spori salariile.

NEW-YORK, 29 Ianuarie.—10000 lucrătorĭ de la usinele de cok ale districtuluĭ Cornesville și din împrejurimile lacurilor pensilvaniene s'aŭ pus în grevă; se zice că alțĭ 6000 vor urma exemplul lor.

Din R.-Sarat

Am citit scrisoarea D-luĭ Dr. O. Blazianu, rĕspuns la scrisoarea mea privitoare la balurile de *bine-facere* (pentru săracĭ) de anul trecut și corent, din Râmnicul-Sărat.

Ete o zicĕtoare: unde daĭ și unde crapă! Tocmaĭ așa se întâmplă cu rĕspunsul D-luĭ Blăzianu.

In scrisoarea mea am arătat rumorile și bănuelile ce circulă în orașul nostru privitoare la aceste prețioase balnrĭ pentru săracĭ.

Am arătat că socotelile baluluĭ de anul trecut nu s'aŭ publicat, și că bănuelĭ constante sunt că baniĭ adunațĭ pentru săracĭ aŭ fost împărțițĭ la favorițiĭ clubiștilor și la uniĭ pretinșĭ săracĭ după saltea, pentru a'șĭ cumpĕra lucrurĭ pentru balul lor, iar săraciĭ aŭ suferit de frig și de foame în tot-d'a-una.

Am arătat cum anul acesta s'aŭ vîndut bilete pentru balul *săracilor* silind pe oameniĭ carĭ abia îșĭ agoniseaŭ păinea copiilor lor, iar că un sub-comisar ajunsese la invoială de a primi 2 leĭ în loc de *patru* fără a da bilet și că baniĭ carĭ s'aŭ adunat cu balul din anul acesta se vorbește că aŭ să fie împărțițĭ sub formă de ajutor unor alegĕtorĭ, pentru ziua de 27 Ianuarie când aŭ loc alegerile comunale.

Ce rĕspunde la toatul aceste D-nul Blazianu? Nimic.

Ceĭ cu musca pe căciulă, pun pe D-nul Iorgulescu să facă un fel de rĕspuns.

Acest supterfugiŭ ne putênd trece, se hotărăște Hahamul-însu-șĭ președintele clubuluĭ, D-nul O. Blazianu să rĕspundă; și ce rĕspunde!

Făcênd o voltă de acrobat, peste puntul principal, peste compturile ce îĭ ceream despre balul de anul trecut și cu un spirit speculativ făcêndu-se că rĕspunde, publică numele celor carĭ aŭ dăruit obiecte pentru tombolă, arătând că s'aŭ strâns 1,500 francĭ, dar zice că nu se vor înpărți de cât peste câte-va sĕptămânĭ, cum am zice după ce va trece iarna.

Apoĭ bine onorabile D-le Blazianu, despre ceĭ carĭ aŭ făcut darurĭ pentru tombolă te-am întrebat eŭ?

Te-am întrebat și repet să daĭ publicitățeĭ compturile baluluĭ de anul trecut, arătând suma ce ațĭ adunat, cât ațĭ cheltuit,

şi restul rĕmas cuĭ l-aţĭ împărţit şi anume, persoanele şi sumele ce le-aţĭ dat.

De ce tacĭ „chitic“ asupra acesteĭ întrebărĭ? Aide, fiĭ cavaler—dupe cum vreĭ să te creadă lumea—şi aibĭ curajul faptelor arată fără întârziere aceste compturĭ, pentru ca bănuelile ce staŭ asupra D-tale să dispară.

Intru cât priveşte produsul baluluĭ din anul acesta sunt foarte mulţumit că v'aţĭ denunţat singurĭ şi iată cum:

Iarna aceasta a fost una din rarele *ernĭ*, ajutoarele adunate pentru săracĭ, urma să fie imediat înpărţite în *lemne* şi *mălaiŭ* pentru a se alina foamea şi frigul, nu aţĭ făcut aceasta dar, reese net că nu v'aţĭ gîndit nicĭ odată la săracul care nu are lemne şi mălaiŭ.

Sunteţĭ prinşĭ cu mâţa în sac, v'aţĭ luat singurĭ masca.

Aceasta o dovediţĭ cu temeinicie când spuneţĭ că poate peste 2 saŭ 3 sĕptămânĭ veţĭ putea distribui ajutoare— adică după ce va trece iarna—şi săraciĭ vor muri de foame şi de frig.

D-v căutaţĭ zile solemne ca să înpărţiţĭ baniĭ, aşa dupe cum se bănuia.

V'aţĭ descoperit şi eŭ sunt mulţumit că am putut da la timp alarma şi baniĭ strînşĭ anul acesta, aŭ scăpat.

Până va veni timpul, să arătaţĭ ce veţĭ face cu baniĭ de anul acesta, dupe ce iarna va trece.

Cer cu insistenţă să publicaţĭ compturile anuluĭ trecut cu *nume şi ţifre*.

Cucu.

DIN BACĂŬ

In seara de 26 c. s'a dat în saloanele palatuluĭ administrativ balul în folosul muziceĭ regimentuluĭ 27 Dorobanţĭ.

Pe la orele 10 jum. muzica a intonat frumosul vals „Inimă de aur“ compus de cunoscutul nostru capelmaistru Iacobschitz şi dedicat D-neĭ Major Dupont.

Balul splendid aranjat şi cu deosebire animat, întrunea un elegant buchet de Doamne şi Domnişoare ca: D.nele Sachelari în alb, cât se poate de elegantă; Palade în negru, Sturza în negru, Lecca în alb, Iuraşc în crem, Profira Cocea într'un costum verde cu roz, care'ĭ sta de minune; Ionescu, Theodor, Negru, Veleanu, Mancaş, Resmeriţă, Dumbrăveanu, Marcovicĭ, Eliza Petrescu în negru, Lecian în negru, Jippa în alb, Lupu în negru, Iulius în roz, Cofler, Zăhărescu, Vasiliu, Romaşcu, etc., etc. şi domnişoarele Smaranda N. Meleca în alb, frumoasă ca totd'auna, Profira S. Meleca în negru, simpatică neobosită dănţuitoare; Morţun în negru, Climescu în roz cu negru, Teodor în roz cu negru, Goroveĭ în crem, Frunză în roz, Lupaşcu în alb, Vasiliu în alb, Murguleţ în roşu, Capril în alb, Dimitriu alb cu negru, Cerchez, Cornelia Zăhărescu, etc. etc.

Dansul a urmat până la 7 ore dimineaţa condus de neobositul căpitan N. Nicolescu care ajutat de D. maior Dupont a făcut ca balul să reuşească ca nicĭ-o-dată.

Călin.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
A. V. Beldimanŭ	*40 „*
D. Panaite Donicĭ	*70 leĭ.*
D. Anton Borneanu ing.	*20 „*
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3 „*
D. Barbu Nicolae prof.	*100 „*
Petre Mihail	*5 leĭ*
Preotu Chiriac Bidoşanu	*20 „*
Gheorghe Pitişi prof.	*30 „*
D. *I. Ardeleanu* fost serg maj.	*2,50*
D. Dim. Marinescu-Bragadir	*200 „*
Un român de viţă veche	*5 „*
A. C.	*2 „*
Total	*leĭ 597 50 b.*

(Va urma).

Informaţiunĭ

In consiliul de miniştri care s'a ţinut ierĭ la Ministerul de Interne, cestiunea care s'a discutat a fost, precum am anunţat, demisiunea D-luĭ colonel Algiu.

Acest fapt a produs o mare încurcătură şi o ceartă în sînul consiliuluĭ de Miniştri, la care a luat parte şi D niĭ Colonel Algiu şi Pache Protopopescu.

De asemenea D-nul Colonel Algiu a fost astăzĭ la Palat, unde D-nul P. P. Carp, a stăruit să se respingă demisia Prefectuluĭ Poliţieĭ. Aceste toate sunt efectele reuşiteĭ guvernuluĭ la alegerea de Duminecă.

* * *

Pe lângă D-nul Colonel Algiu, aflăm că vor maĭ demisiona încă treĭ Domnĭ Inspectorĭ Poliţieneştĭ.

Cincĭ sute muncitorĭ de la fabrica Goetz, din Galaţĭ, s'aŭ pus în grevă din pricină că noul director al fabriceĭ vrea să le scadă salariile cu 50 la sută.

Prefectul şi toată poliţia aŭ alergar acolo. Nu se ştie încă cum s'a sfîrşit saŭ se va sfîrşi această grevă.

Comisiunea pentru construirea Palaturilor Corpurilor legiuitoare va fi convocată peste câte-va zile spre a se lua o decisiune în privinţa începereĭ construireĭ acestor palate cum şi cuĭ se va încredinţa direcţiunea lucrărilor.

In urma reclamaţiuneĭ unuĭ guard comunal, anume Fidot, că i s'ar fi furat Duminecă la alegerĭ un topor; Primul Procuror aflând că un asemenĭ topor se află expus la fereastra redacţiuneĭ ziaruluĭ *Voinţa Naţională*, s'a prezintat la zisa redacţie spre a lua acel topor.

Pe de altă parte, D-niĭ V. Leca, Hagi-Pandele şi Manolescu susţin că acest topor a fost luat de la bătăuşĭ pe când voiaŭ a se servi cu el la alegerea de la Tunarĭ.

Redactoriĭ *Voinţeĭ Naţionale* aŭ avizat pe membriĭ Clubuluĭ Liberal şi susţin că nu vor libera acest topor de cât în faţa forţeĭ armate şi că sunt gata a depune cauţiune pentru valoarea toporuluĭ.

Consiliul general al judeţuluĭ Dîmboviţa este convocat în sesiune extraordinară pentru ziua de 25 *Februarie*, spre a rezolva maĭ multe cestiunĭ rĕmase din sesiunea trecută, cum şi a vota bugetul judeţuluĭ.

Suntem rugaţĭ a întreba pe comitetul loterieĭ israelite „*Fraternitatea Zion*“ ce se face cu lotul de 10,000 leĭ, remas printre biletele nevîndute.

Aşteptăm rĕspunsul spre a'l comunica cititorilor noştri.

Sâmbătă, la 2 Februarie, se va da, în sala primărieĭ din Vasluĭ, un bal cu tombolă în folosul biblioteceĭ gimnaziuluĭ.

Balul va fi patronat de Doamnele Ana colonel Tudoriu, Maria Hina şi Maria Ciurea.

Se crede că acest bal va avea un succes deosebit.

Institutul stenografic din Capitală îşĭ va ţine adunarea generală azĭ Mercurĭ 30 Ianuarie a. c., la orele 2 p. m.

D-niĭ membri sunt rugaţĭ a se întruni în arătata zi în salonul palatuluĭ *Naţionala* din str. Doamneĭ etajul I fiind la ordinea zileĭ:

1) Darea de seamă a lucrărilor anuluĭ 1890.

2) Reînceperea cursurilor.

3) Punerea sub tipar a metodeĭ de stenografie şi alte chestiunĭ importante.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra atrăgătoruluĭ spectacol ce li se oferă astă seară la circul Schumann: ursul Petz va juca pe cal, va sări prin cercurĭ, etc., întocmaĭ ca artiştiĭ *parforce*.

Spectacolul acesta, pentru prima oară prezentat în Capitală, va atrage suntem sigurĭ foarte multă lume.

Ştirĭ Telegrafice

LISABONA, 29 Ianuarie.—O rĕscoală a negrilor a isbucnit la Saint-Thomas (Golful Guineeĭ). Ea s'a întins în maĭ multe sate din insulă. Guvernatorul a cerut ajutoare de urgenţă.

Guvernatorul din Londra a trimes la Saint-Thomas una sută de soldaţĭ, treĭ ofiţerĭ şi două mitralieze pe două canoniere cu autorisaţia de a debarca, de va fi nevoie.

NEW-YORK, 29 Ianuarie.—Ştirile privitoare la nişte pretinse mişcărĭ revoluţionare în America Centrală sunt lipsite de or-ce temeiŭ.

Din Călăraşi

Liga Culturală

Călăraşeniĭ, pătrunşĭ de sfînta misiune a *Ligeĭ pentru unitatea culturală a tuturor Românilor* şi atinşĭ până în adîncul sufletuluĭ de pericolul ce ameninţă limba străbunilor noştriĭ, limba nemuritorilor eroĭ de la *Valea Albă*— s'aŭ grăbit a înfiinţa şi în oraşul nostru o secţiune.

Inima orĭ-căruĭ român trebue să salte de bucurie, când vede că ţara de la un unghiŭ până la celălalt îşĭ întinde mâna pentru a cimenta măreaţa idee menită a conserva naţionalitatea noastră în orĭ-ce loc unde maĭ suflă încă un descendent de al luĭ Trajan!

Românul, blând şi răbdător, a fost totd'auna tare în momente de restrişte, şi decĭ nicĭ de astă dată nu va cădea în moliciune.

Iată şi numele generoşilor donatorĭ înscrişĭ de la 24—26 corent:

Ioan Gr. Poenaru-Bordea	1000	leĭ
Petru Pană	500	„
Ieremia Pană	100	„
Costache Ghenciu	50	„
Nicolache Athanasiu . . .	50	„
Nae Uşurel	200	„
Lascar Petrovicĭ	200	„
Trandabură	20	„
Tudorache Miulescu . . .	600	„
Oton Fetenes	600	„
Kiriac & Veronas	100	„
Iordan Guţulescu	400	„

Fapta e atât de înaltă în cât cele maĭ marĭ laude ar rĕmânea palide.

Lista de subscripţie este încredinţată D-luĭ G. I. Perieţeanu, avocat, mulţămită iniţiativeĭ şi stăruinţelor căruia sperăm a ajunge în curând la un bun rezultat.

Iată şi comitetul provizoriŭ; Ioan Gr. Poenaru-Bordea, preşedinte; G. I. Perieţeanu, avocat, vice-preşedinte; Dimitrie Iliescu, mare comerciant, casier şi C. I. Nenişor, avocat, secretar.

Reputaţia acestor onorabile persoane ne dă tot dreptul a spera că secţiunea noastră va merge înainte tot înflorind.

G. Nicolau-Compot.

O Rectificare

In urma unor esplicaţiunĭ, mĕ simt dator a reveni asupra celor publicate din Călăraşĭ relative la D. sub-locotenent Palada, despre incidentul din seara de ajunul anuluĭ noŭ. Căcĭ d-sa petrecând revelionul cu maĭ multe familiĭ, intrarea în acel local orĭ-căreĭ persoane streine putea fi rĕŭ interpretată.

Adevĕratul vinovat însă este restauratorul care cu nesaţiul ce caracteriseză nemţiĭ, a primit—fără a da cea maĭ mică explicaţie de ocuparea săleĭ—să servească cu cea maĭ mare promptitudine pe orĭ-care venit.

G. N. C.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintirea vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	*25 leĭ*
D. St. Iulian	5 „
I. Ardeleanu fost serg major	2.50

Grenville-Murray

Omul Cu Ochiul De Sticla

Istorie Engleză

După ce mĕ gândisem multă vreme serios, într'o zi, hotărîĭ să mĕ însor, nu fiindcă'mĭ plăcea lucrul acesta ci fiind-că omul nu'ĭ ursit să trăiască singur, afară numaĭ dacă'ĭ place liniştea. Maĭ voiaŭ şi doĭ prietinĭ d'aĭ meĭ să se 'nsoare, fie-care dintre noĭ îşĭ alesese femeia; atuncĭ însă ne hotărîrăm să consultăm pe Omul cu Ochiul de sticlă, om foarte cu multă ştiinţă.

Pentru ce aşteptaserăm noĭ până atuncĭ, o să mĕ întrebaţĭ. Tocmaĭ fiind-că aşa face omul de obiceĭ; numaĭ după ce luăm o hotărâre consultăm pe oameniĭ carĭ ar fi putut să ne lumineze.

Aşa, nu vedea nimenĭ maĭ bine lucrurile de cât Omul cu Ochiul de sticlă şi prietiniĭ sĕĭ orĭ când îl pofteaŭ la masă ştiaŭ de maĭ nainte că el o să găsească vinul plin de alcool, vînatul prea vechĭ, carnea tare. Trebue să spunem drept că el avea dreptate de multe orĭ.

Ne duserăm în Lincol's Inn, cartier din Londra unde şed numaĭ oamenĭ de lege; ne suirăm în apartamentul Omuluĭ cu ochiul de sticlă şi'ĭ dederăm fie-care câte o guinee.

El închise maĭ întîĭ baniĭ aceia de aur într'o cutie a biurouluĭ sĕŭ şi pe urmă veni de se puse cu spatele la foc, cu pulpanele redingoteĭ pe braţe (lucru care, se ştie, este atitudinea favorită a Englezilor.

„Voiţĭ să vĕ însuraţĭ, ne zise el ghicindu-ne gîndurile, şi aţĭ venit să'mĭ cercetaţĭ aprobarea. Insurătoarea este unul din planurile pe carĭ nu le aprob nicĭ o dată şi eŭ nu am să'mĭ schimb obiceiurile numaĭ ca să vĕ fac plăcere. Credeţĭ că o să fiţĭ fericiţĭ? Vezĭ bine că nu am să vĕ încurajez în iluzia aceasta nebună, fiind-că am chiar în minutul acesta în buzunar o scrisoare a unuĭ Domn care s'a însurat anul acesta şi care s'a căit sĕptămâna trecută. Domnul acesta are mulţĭ tovarăşĭ de nenorocire. Cutiile acestea pe carĭ le vezĭ sînt pline cu scrisorĭ de la bărbaţĭ carĭ s'aŭ căit că s'aŭ însurat; uniĭ dintre eĭ aŭ înebunit, alţiĭ varsă atâtea lacrămĭ în cât se scaldă veciniĭ în ele. Exemplele acestea n'aŭ să facă nicĭ o impresie asupra D-v., ştiŭ maĭ de nainte; însă am să vĕ daŭ fiecăruia dintre D-voastră câte un ochiŭ de sticlă ca al meŭ şi o să judecaţĭ chiar prin sine-vĕ dacă e cu minte lucrul ca să cheltuiţĭ parale să vĕ însuraţĭ.“

Scoase din buzunar treĭ cutiuţe înbrăcate cu marochin violet şi le înpărţĭ.

„Uitaţi-vĕ“ zise el; o să vedeţĭ că în fie-care cutie de acestea este câte un ochiŭ de sticlă, de formă concavă şi prea bine vopsit.“

Pe urmă îşĭ puse o mână în buzunarul jileteĭ, luă o poză de orator şi începu iar să spue.

„Ce este frumuseţea?“ zise el.— „Frumuseţea e numaĭ în imaginaţie. Dacă aţĭ ştĭ că o fată voeşte să pue arsenic în ciorba D-voastră, aţĭ maĭ zice că obrazul eĭ e încântător? Nu. Frumuseţea este decĭ o iluzie, care ar pieri dac'aţĭ putea vedea uriciunea morală ce ascunde. Ochiĭ aceştia de sticlă vĕ vor arăta pe bărbaţĭ şi pe femeĭ aşa cum ar fi eĭ dacă fie-care viţiŭ, fie-care slăbiciune ar fi reprezentată print'un cusur fizic. Aşa, mincinosul va avea gura prea mare şi 'ĭ vor curge bale din gură; lacomul va avea buze monstruoase; curiosul, vicleanul, vor avea un nas peste mĕsură de mare şi ochiĭ urduroşĭ, leneşul va fi şchiop; sgîrcitul va avea ghiare de vultur. Cu un cuvînt, orĭ-ce gând rĕŭ îşĭ lasă urma sub forma unuĭ zbîrciturĭ saŭ a unuĭ neg, pe când toate faptele rele vor fi grămădite în cocoaşa din spate. Să v'aduceţĭ însă aminte că am împrumutat ochĭ de sticlă la sute de indivizĭ, şi că nu le aŭ fost de nicĭ un folos practic.

— Pentru ce? întrebaĭ eŭ.

— Fiind-că eŭ nu am puterea să înpuţinez numĕrul proştilor carĭ există în lumea aceasta, rĕspunse Omul cu ochiul de sticlă cu un rîs sardonic. Eŭ pot să daŭ pe faţă Viţiul însă nu vĕ pot face să'l urîţĭ; învĕţaţĭ maĭ marĭ de cât mine nu aŭ izbutit în lucrul acesta. Se ştie că beţia este un viţiŭ desgustăter şi primejdios pentru sănătate; dar se îndreptează beţiviĭ? Driminaliĭ, hoţiĭ sînt goniţĭ de toată lumea; cu toate acestea eĭ se 'mulţesc pe fie-care zi. Nu'ĭ nicĭ un vrăjitor nu poate să vindice pe cel care vrea să fie orb.

— Scuză-mĕ, dar dacă ochiul meŭ de sticlă îmĭ va arăta că o fată e cocoşată, că are o gură cât o ştiucă, că are ochĭ urduroşĭ şi degete ca ghiarele, nu cred c'o să 'mĭ spuĭ că mĕ crezĭ capabil s'o iaŭ de nevastă? îĭ ziseĭ eŭ.

— Ta! ta! ta! zise el ridicând umeriĭ până la urechĭ. Tacĭ tinere, şi te uită la cutiile acestea... Dar nu am vreme de pierdut. Când veţĭ voi să vĕ slujiţĭ cu ochiul de sticlă, să'l puneţĭ sub pleopa *stângă*; dupe ce veţĭ vedea lumea cu adevĕratul eĭ aspect, s'acoperiţĭ ochiul de sticlă cu mâna saŭ să'l puneţĭ în buzunar. Acum, duceţi-vĕ de petreceţĭ.“

Plecarăm. Pe când coboram scara, îmĭ puseĭ ochiul de sticlă şi abia ieşiĭ în strada şi tuseĭ silit să mĕ agăţ de grilajul curţiĭ, aşa de tare mĕ îngrozi ce vĕzuĭ.

Strada era înţesată de lume; însă, în loc să fie plină cu bărbaţĭ şi cu femeĭ obişnuite, era plină de horde de monstri cum numaĭ în iad cred că s'ar putea afla.

Cocoşaţĭ cu rîsul de demon, ologĭ cu limba scoasă, femeĭ cu nişte fălcĭ aşa de marĭ că ar înghiţi crabĭ viĭ, gaşperiţe cu corpul pocit, ast-fel eraŭ fiinţele carĭ se loveaŭ în coate pe stradă formând cel maĭ hidos spectacol ce'şĭ poate închipui cine-va.

Numaĭ animalele nu eraŭ pocite; şi când vĕzuĭ mersul nobil şi graţios al cailor, câiniĭ carĭ mergeaŭ cu codiţele înbîrligate, pasĕrile frumoase carĭ zburaŭ în toată veselia nevinovăţieĭ lor, mĕ gîndiĭ la puterea pe care o exercită omul asupra celor lalte fĕpturĭ şi oftaĭ greŭ de ruşine şi de milă.

Atuncĭ, întorcêndu-mĕ, băgaĭ de seamă că ceĭ doĭ tovarăşĭ aĭ meĭ se schimbaseră maĭ rĕŭ chiar, vĕzuĭ că şi eŭ trebuia să

(1) Toate vinurile de Spania sunt *montate* cu alcool pentru a fi exportate în Anglia.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“ 63

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

PARTEA A DOUA

FETELE

I.

O martiră

— Ştiŭ bine că cu hrana, cu hainele şi cu cele-l'alte se duc uşor ceĭ şase napoleonĭ, zise Cezarina. Am trecut şi eŭ p'acĭ... însă orĭ şi cine are să'ţĭ spue că ceĭ o sută două-zecĭ de francĭ pe lună fac patru francĭ pe zi şi că la opt-spre-zece anĭ.... Aĭ opt spre-zece anĭ?

— Aproape.

— .... Dacă aĭ fi singură, ţĭ-ar ajunge.

— Da, dar nu sunt singură.

Premiera strînse buzele.

Îĭ veni în gând s'o întrebe ceva pe fată. Uitătura îngerească a feteĭ o opri net în minutul când voi să iasă.

— Dacă poţĭ să mĕ ajuţĭ, Domnişoară Cezarină, ne aĭ face un bine mare.... suntem aşa de săracĭ...

— O să vĕzĭ, o să mĕ silesc... Ştiĭ bine că D-ta mĕ interesezĭ... O să încerc... Pe mâine! Nu uita gazul!.. O să te omorĭ lucrând aşa de târziŭ!

Jeana dete din umerĭ şi tăcu.

— Bună seara, mititico, zise priemiera.

— Bună seara, Domnişoară.

Fata oftă lung după ce rĕmase singură. Faţa eĭ exprimă o oboseală, o descurajare, o suferinţă cumplită.

O umbră 'ĭ trecu pe d'naintea ochilor; duse mâna la piept, ca şi cum simţise o durere.

Rĕmase un minut abătută şi fără putere, însă auzi la ceasornic bătênd o jumĕtate. Se întări şi se puse iar pe lucru.

Mânuşiţile eĭ agere prindeaŭ acele cu gămălie, drapaŭ catifeaua, atlazul şi lâna pentru ca să formeze un tot armonios, un ensemblu d'acelea carĭ linguşeşc atât de mult vanitatea femeiască şi aţîţă când trec ele un murmur de aprobare, opere de artă efemere, triumfurĭ trecĕtoare ale modeĭ, bucuria ochilor, carĭ o costaŭ pe dînsa atâtea ostenelĭ şi nopţĭ perdute.

Insă câştiga 120 francĭ pe lună! Cincĭ francĭ pe ziua de lucru! Şi fără eĭ cum ar fi trăit ea? Cum ar fi trăit aceia carĭ o crescuseră din copilărie?

Minutele treceaŭ ca fulgerele.

In apartamentul acesta mare, aşa de sgomotos peste zi, gol şi tăcut acum, în pustietatea asta unde singură ea lucra acum, nu auzea de cât tîcîitul ceasorniculuĭ care mergea prea iute şi fîşîitul stofelor care 'ĭ treceaŭ prin mâinile eĭ delicate.

Şi umbra 'ĭ trecea mereŭ pe d'naintea ochilor şi fata se simţea tot maĭ slabă.

Să spunem adevĕrul întreg?

Era flămîndă.

Plecase d'acasă de la tatăl sĕŭ la 6 ceasurĭ şi treĭ sferturĭ, după ce mâncase o bucată de pâine şi bĕuse un pahar de apă cu un pic de vin.

La amiazĭ dejunase ca şi cele-l'alte, cu merindele aduse în paner.

Seara mânca acasă.

Ast-fel era regimul eĭ obişnuit.

Regimul a multor miĭ de lucrătoare.

In sfîrşit isprăvi. Cele treĭ jupe drapate după instrucţiunile Laureĭ îmbrăcaŭ foarte frumos mannequinurile.

Plecă.

In poartă se'ntîlni cu Laura care se întorcea în caretă, de la Operă.

Eraŭ 12 şi 10 minute.

II.

Castor şi Polux

Trecuseră 18 anĭ de când Cezarina rupsese cu contele de Vaunoise.

Cezarina strânsese parale.

Premieră fiind la Laura, interesată în afacerĭ, avênd leafă prea frumoasă, cheltuind puţin lucru, strânsese o sumă bună d'oparte.

Ar fi putut să trăiască foarte bine din venit.

Dar de ce să stea de geaba?

Fata frumoasă avea trebuinţă de distracţiĭ şi de mişcare. Iĭ plăcea slujba eĭ de sub-directoare.

Cezarina se ţinuse de cuvînt.

Nicĭ un bărbat nu intrase în apartamentul pe care'l ţinea ea în colţul strădeĭ Vignon.

Imprejurul eĭ rĕmăsese toate în aceeaşi stare.

Dacă s'ar fi întors contele de Vaunoise în cuibul acesta mobilat pentru amorurile sale, l'ar fi găsit tot cum îl părăsise.

Viaţa Cezarineĭ era ca a uneĭ călugăriţe care s'a jurat să nu se mărite. Şi adoratoriĭ nu'ĭ lipseaŭ!

Ea era din acele femeĭ carĭ ar face să răsară amanţiĭ din asfalt şi din pietre, dacă nu s'ar găsi pe strade.

Existenţa asta poate să se pară ciudată, necrezută. Este însă adevĕrată.

In seara aceea frumoasă de Aprilie cerul era foarte senin.

In ceasul când ieşa premiera din strada Cambon, bulevardele eraŭ înţesate de lume.

Cezarina, când ajunse la doĭ paşĭ de locuinţa eĭ, se gândi că ar face maĭ bine să nu se culce aşa de vreme. Apucă pe trotuarul din faţă.

Un bărbat ca de 50 de anĭ, maĭ tînĕr de cât vîrsta luĭ, de o eleganţă rară, cu fire albe în barbă, cu mersul sprinten, ieşi deodată dintr'o poartă şi se găsi nas în nas cu ea.

— Tu eştĭ! zise el.

— Domnul de Vaunoise!

— Ce facĭ aicĭ?

— Eŭ trebue să'ţĭ fac întrebarea asta!

— Am plătit o notă, zise el arătând cu degetul o casă care făcea concurenţă Laureĭ.

Cezarina zîmbi.

— Pentru vre o amantă, zise ea.

— Nu tăgăduesc.

— N'aĭ să te maĭ laşĭ într'o zi?

— Poate... Când mi se va albi pĕrul.

— Se spune că facĭ multe nebuniĭ, ştiĭ?

— Poate, spune lumea ce va voi! Sînt liber şi liber trăesc; din ziua când s'a întâmplat oare-care trădare pe care nicĭodată n'am putut'o pricepe... D-na de Vaunoise nu se ocupă de ce faç eŭ.

— Nu vĕ împăcaţĭ?

— Ştiĭ bine...

— Zĕŭ nu!

— Lasă-te de minciunĭ.

Merseră unu lângă altu, încet, spre operă.

— Tot frumoasă eştĭ!

— Găseştĭ?

— Pentru ce stăruĭ tu ca să refuzĭ?

— Nu cum-va aĭ vrea să începĭ iar? zise ea cu o ironie nespusă.

— Lasă vorba asta...

— Va să zică nu uiţĭ?

— Te iubesc!..

— Aidea de!

— Şi te urăsc tot într'o vreme.

— Asta'ĭ maĭ adevĕrat.

— Nu eştĭ tu singura pricină a nebuniilor mele? Vreaŭ să mĕ ameţesc!

— Maĭ schimbă vorba asta!

— Ciudată fată eştĭ, dar bine ce vreĭ tu?

— Nu vreaŭ nimic nicĭ de la d-ta nicĭ de la bărbaţĭ.

— Iĭ urăştĭ?

— Nu... îĭ dispreţuesc.

Vaunoise se opri în loc, îĭ apucă o mână, o strînse vîrtos şi uitându-se în fundul ochilor eĭ îĭ zise încet;

(Va urma).

fiŭ schimbat în ochiĭ lor, fiindcă unu dintr' înşiĭ se trase 'napoĭ, strigînd ca şi cum l'aş fi muşcat:

„Dar ce ţi s'a întîmplat cu urechile?

— Urechile mele, rĕspunseĭ eŭ cu indignare; frumos îţĭ şade să vorbeştĭ de urechile mele când nasul tĕŭ seamănă cu un rît de porc, ceea ce probează că totdauna aĭ fost un lacom şi un curios!

— El vorbeşte de rîtul meŭ! dar nu vezĭ că nasul tĕŭ pare că e o trompă? zise fostul meŭ prieten, foarte înfuriat.

Şi prietenul cel-lalt, a căruĭ gură i-ar fi înconjurat tot capul, dacă nu s'ar fi înpiedicat de gât, arătă un asortiment de dinţĭ puternicĭ pătaţĭ ca nişte pietre de domino, zise şi el;

„Este o trompă!"

Ne despărţirăm supăraţĭ, şi coborâĭ repede strada, dând la o parte cu uitătura mea furioasă pe o'ogi, pe cocoşaţĭ şi alţĭ monstri. Un birjar îşĭ duse mâna la pălărie 1), însă gândurile luĭ rele'ĭ schimbaseră figura într'o strecurătoare şi degetul luĭ arătător semăna cu ghiara unuĭ vultur; un altul m'ar fi tîrît într'un omnibus, ınsă ticălosul avea în spate o cocoaşe mare cât un bal de marfă si în momentul când mĕ chema el, băgă în buzunar o jumĕtate de suveran pe care i-o dăduse un voiajor crezênd că'ĭ dă şase pence.

In colţul stradeĭ mĕ izbiĭ de un poliţaĭ ale căruĭ buze eraŭ umflate de atâtea înjurĭ. Mĕ sperial să nu mĕ ducă la secţie acuzându-mĕ că sunt beat; fugiĭ decĭ într'o prăvălie unde vĕzuĭ un băcan care vindea muştar falşificat. In vîrful nasuluĭ avea un neg mare pe când spunea el că „muştarul era de prima calitate."

Ast-fel fură rezultatele experienţelor mele în timp de cincĭ minute; dar cum să descriŭ dup'amiaza pe care o petrecuĭ în Londra cu speranţa să găsesc un om care să umble drept, fără zbîrciturĭ şi nu pocit?

Vaĭ! întîlniĭ numaĭ un idiot ale căruĭ urechĭ se împreunaŭ d'asupra capuluĭ. Pielea'ĭ era netedă, fiindcă nu avea nicĭ un gînd rĕŭ, de vreme ce nu judeca; însă era considerat ca o ruşine pentru familia sa şi părinţiĭ luĭ se umileaŭ când vorbeaŭ de dînsul.

Zăriĭ apoĭ oamenĭ aĭ căror genunchĭ semănaŭ cu nişte dovlecĭ; eraŭ oamenĭ de Stat, carĭ ajunseseră la putere tîrîndu-se. Maĭ vĕzuĭ cocoşaţĭ cu degetele pline de negĭ: eraŭ gazetarĭ care'şĭ vînduseră condeiul celuĭ ce da maĭ mult şi argumentaseră contra adevĕruluĭ numaĭ de şase orĭ pe sĕptămână 1) pentru 5—10 guinee coloana.

Am vĕzut censorĭ marĭ şi şefĭ de partide mergênd ca nişte răţoĭ, pe când păcatele lor eşaŭ din corpul lor ca reş na care care curge dintr'un brad; însă când vedeam femeile îmĭ făcea şi maĭ rĕŭ.

Pe tot minutul îmĭ acopeream ochiul de sticlă cu palma ca să vĕd dacă apariţiunile spăimântătoare carĭ treceaŭ pe lângă mine în carete şi în trăsurĭ eraŭ în realitate femeile încântătoare pe carĭ le salutam în lumea unde trăiam eŭ; şi tot d'auna vedeam iar zîmbetele gingaşe, ochiĭ modeştĭ, feţele dulcĭ.

Insă când îmĭ luam mâna, par'că se veştejea tot: obrazele se sbârceaŭ; întocmaĭ ca nişte ghiocĭ de nucĭ, ochiĭ se 'nfundaŭ în orbitele lor şi luminaŭ întunecat, şi cocoaşele se grămădeaŭ între umerĭ.

Eram amorezat; îmĭ aduseĭ aminte că înprumutasem ochiul de sticlă pentru ca să examinez bine moralul logodniceĭ mele; şi mĕ înfricoşaĭ.

Imĭ rĕmânea o iluzie; să mĕ pun în risc s'o pierd, când mi-aş scoate ochiul de sticlă şi aş putea să cred încă în frumuseţea morală a logodniceĭ mele?

Lângă mine era o curte—curtea caseĭ uneĭ cusutorese la modă; un chelner de berărie, a căruĭ figură semăna cu o caricatură, se strecurase acolo ca să schimbe nişte halbe de bere cu o slujnică grozav de respingătoare. Mĕ rezimaĭ de grilaj, îngîndurat, când se opri o caretă în faţa mea şi un glas prea cunoscut zise:

„Ce fel! dumneata eştĭ?"

Nu asvîrliĭ ochiul de sticlă. Insă îl îndreptaĭ ca pe lumina unuĭ felinar în interiorul careteĭ şi o vĕzuĭ, pe *Ea*, naivă, mirată, dar frumoasă ca totd'auna, cu buzele 'ĭ drăguţe puţin deschise, cu faţa curată ca şi a Adevĕruluĭ—fără pată şi fără cusur. Dac' aş fi putut crede că mĕ înşală ochiul meŭ de sticlă, frica asta n'ar fi ţinut mult, fiind-că lângă logodnica mea şedea soacră-mea, care era... Orĭ să lăsăm vorba. Mĕ bucuram că ştiŭ că pe pămînt e o singură femee în care ochiul fermecat nu putea descoperi nicĭ un cusur şi că femeea asta era aceea de a căruĭ perfecţie mĕ tulburam maĭ mult.

Acum iacă morala istorieĭ.

Puseĭ ochiul de sticlă în buzunar; însă, aflând că ceĭ doĭ prietinĭ aĭ meĭ găsiseră şi eĭ pe logodnicele lor perfecte, mĕ duseĭ să le vĕd să mĕ încredinţez că adevĕrat eraŭ perfecte şi vĕzuĭ că nu eraŭ de fel. Tăcuĭ însă, fiind-că mĕ luminaĭ când vĕzuĭ pe ceĭ doĭ prietinĭ aĭ meĭ uitându'se cu mulţumire la doĕ fete carĭ, vĕzute cu ochiul meŭ fermecat, păreaŭ că se cobor în linie dreaptă din Eumenide şi din Harpiĭ. Imĭ aduseĭ aminte avertismentul Omuluĭ cu ochiul de sticlă, de cutiile cu scrisorĭ, de scrisoarea domnuluĭ care se căise aşa de curînd că se 'nsurase şi mĕ închinaĭ în faţa proverbuluĭ:

„Suntem toţĭ orbĭ, când e vorba să vedem cusururile celor pe care 'ĭ iubim".

M'am scăpat de ochiul meŭ de sticlă. L'am trimes deunăzĭ şefuluĭ cabinetuluĭ, care mi-a făgăduit să se slujască cu el când va voi să aleagă candidaţiĭ la posturile nalte, şi pot să vă spun că ochiul fermecat a făcut slujbe minunate ministruluĭ şi publiculuĭ. Se ştie că în zilele noastre funcţionariĭ guvernuluĭ nu aŭ cusururĭ.

I. S. Spartali.

1) Aşa chiamă birjari pe muşteriĭ în Anglia.
2) Ziarele engleze nu ies Duminica.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 29 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 /2 sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 130 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. General Vlădescu depune două proecte de legĭ: unul pentru transformarea unor corpurĭ de trupă şi altul pentru modificarea unor articole din legea poziţieĭ ofiţerilor.

D. Triandafil depune maĭ multe proecte de indigenat.

D. Tocilescu cere să se clădească un palat pentru trib. Buzĕŭ şi depune o cerere de pensiune.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. Nicolae Ionescu îşĭ desvoltă interpelarea privitoare la suma votată pentru restaurarea capeleĭ din Paris.

D-sa cere lămurirĭ asupra moduluĭ cum se restaurează capela.

D. Maiorescu dă câte-va slabe explicaţiunĭ.

D. N. Ionescu îşĭ desvoltă apoĭ interpelarea privitoare la restaurarea monumentelor istorice şi în special la restaurarea bisericeĭ sf. Nicolae din Iaşĭ.

După ce face istoricul clădireĭ aceşteĭ bisericĭ, d-sa critică aspru dărîmarea acestuĭ monument sub pretext de soliditate.

D-sa arată apoĭ, că guvernul, în chestiĭ de ortodoxie, a dat maĭ multă atenţiune d-luĭ Révoil de cât Mitropolituluĭ primat.

După interpelarea D-luĭ N. Ionescu, se votează un credit de 254,000 leĭ pentru ministerul de resbel.

D. C. Olănescu citeşte raportul şi proiectul de lege privitor la construirea linieĭ Bârlad Galaţĭ.

D. I. Lahovary zice că această linie loveşte în siguranţa ţĕreĭ...

D. Lascar Catargiu: D-ta şi cu fratele D-tale vĕ opuneţĭ la dorinţele Moldoveĭ şi puneţĭ ţara în primejdie. (Tumult. Toţĭ deputaţiĭ moldovenĭ apostrofează pe D. I. Lahovary).

D. I. Lahovary cere să se consulte comitetul apărăreĭ ţĕreĭ.

In sfîrşit, după ce oratorul ministerial provoacă indignarea generală, propunerea sa se respinge.

Discuţia generală închisă, legea se ia în consideraţie.

Art. 1 se votează. La art. 2 se adaogă un amendament, care fixează costul linieĭ.

Proiectul în total se votează cu 60 bile albe, contra 7 negre.

Şedinţa se ridică la orele 6.

SENAT

Şedinţa de la 29 Ianuarie 1891.

Şedinţa se deschide la orele 2 3/4 sub preşidenţia d-luĭ General Florescu.

Prezenţĭ 92 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. N. Fleva urmează cu dezvoltarea interpelăreĭ D-sale, începută ierĭ asupra ingerinţelor 'şi mijloacelor de corupţiune întrebuinţate în alegerĭ de guvernul actual. Revenind şi asupra alegerilor de la Iaşĭ, stărue asupra amesteculuĭ generaluluĭ Radovicĭ care a fost destăinuit de ziarele din Iaşĭ.

D. General Vlădescu: Noĭ nu ţinem socoteală de tot ce se spune prin ziare.

D. G Mârzescu: Cele spuse de „*Uniunea Liberală*" sunt adevĕrate!

D. N. Fleva: Noĭ ţinem socoteală şi maĭ cu seamă când ele sunt confirmate de amicĭ a căror onorabilitate nu o putem bănui.

D. G. Mârzescu: Senatul să rânduiască anchetă! (tăcere).

Venind la „acţiunea paralelă" a liberalilor cu conservatoriĭ, spune că în opoziţie D-sa nu vede vrăjmaşĭ pe câtă vreme guvernul e rĕŭ, câtă vreme libertăţile publice sunt ameninţate.

Urmează a vorbi asupra alegerilor din Bucureştĭ, imputând primuluĭ ministru că nu s'a ţinut de cuvânt să revoace pe Brătescu şi pe Primarul capitaleĭ.

D. N. Fleva: Dacă nu credeţĭ, rânduiţĭ ancheta.

D. Gr. Lerescu: Numaĭ gândul ăsta nu'l avem!

D. N. Fleva urmează apoĭ cu povestirea celor petrecute la Iaşĭ şi la Bucureştĭ cu ocazia alegerilor din urmă.

Spune că dacă liberaliĭ s'aŭ unit cu conservatoriĭ, asta e o dovadă că toate instituţiile ţĕreĭ sunt în pericol.

Citeşte pe urmă câte-va pasage din un articol din *Timpul* de Lunĭ, intitulat „Dura lex sed lex" prin care D-niĭ Vernescu, *Pake* şi *Iancu Marghiloman* sunt foarte rĕŭ trataţĭ.

„Când se pune pe lista luĭ Pake, a luĭ Pake omul bandelor sprijinite de General Manu..." citeşte mereŭ D. Fleva.

D. Al. Lahovari: Dar acest articol e reprodus din *Voinţa Naţională*.

D. Fleva: Eŭ îl vĕd în *Timpul*.

D. Lahovari: Caută la informaţiĭ şi veĭ vedea...

D. Fleva: Nu spune nimic. Poftim, căutaţĭ şi D-voastră. (ziarul e adus D-luĭ Al. Lahovari care caută în zadar informaţia dorită) Aşa-ĭ că nu e?

D. Lahovari: Este în ediţia a doua.

D. Fleva: Aşa dar, aveţĭ două ediţiĭ: în una spuneţĭ într'un fel, în cea-l'altă altfel—după cum faceţĭ şi în Senat... (rîsete, aplauze). Pe urmă citeşte informaţia „*Timpuluĭ*" în care spune că redactoriĭ „*Voinţeĭ Naţionale*" n'aŭ spus de cât adevĕrul în articolul „Dura lex sed lex" şi fiind-că are o deosebită importanţă atrage atenţia cititorilor asupra luĭ. (Rîsete, aplauze prelungite).

D. Al. Lahovari, avênd în sfîrşit cuvîntul spre a respunde D-luĭ Fleva, spune că liberaliĭ nu se pot plânge, de oare-ce alegerile de sub guvernul D-luĭ Manu *aŭ fost maĭ mult de cât libere.* Declară că: „După cum aŭ apărat ţara de Goleştĭ, Rosetiştĭ, Brătieniştĭ ş. a., o va apăra şi de acum înainte de D-l Fleva şi de toţĭ aceĭ carĭ vor să'ĭ maĭ întindă libertăţile.

Ora fiind 5 1/4 şedinţa se ridică.

ULTIME INFORMATII

Ziarele din Belgrad anunţă că D. Ladyenskĭ, secretarul legaţiuneĭ Ruseştĭ la Bucureştĭ, va înlocui la Belgrad pe D. Serguyen care se va duce la legaţiunea din Bucureştĭ.

D. G. C. Cantacuzino, directorul ziaruluĭ *Voinţa Naţională* a fost dat în judecată pentru că n'a voit să dea toporul reclamat de Parchet.

Astăzĭ se va întruni la Cameră comisiunea de verificarea titlurilor spre a cerceta dosarul alegereĭ de Duminecă din Capitală.

Ministerul de Interne a respins demisiunea D-luĭ Colonel Algiu, care persistă însă în această demisiune.

Se vorbeşte că D-l Gogu Florian va fi numit inspector poliţienesc în locul D-luĭ Creţu.

Noĭ credem că n'ar fi destul o simplă dare afară a D-luĭ Creţu, ci ar trebui dat în judecată de oare-ce se ştie ce scandale şi bătăĭ s'aŭ petrecut la şcoala Polizu, sub patronagiul D-sale.

Primul bal al societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ, de Sâmbătă 20 Ianuarie în sala băilor Eforieĭ, a avut o reuşită splendidă.

Sala a fost bine decorată. In mijlocul salonuluĭ fântâna de *Eau de cologne*, creaţiunea superbă a Doamneĭ Fain, preşedinta baluluĭ, respândea un miros plăcut în toată sala. Scena bine ornată cu florĭ naturale şi artificiale de crinĭ. Drapelul societăţeĭ în mijlocul sceneĭ şi de ambele părţĭ alte două steagurĭ de mătase albastră pe carĭ se putea citi deviza societăţeĭ „repausul de Duminică". Sus d'asupra sceneĭ o mare eşarpă de mătase albastră cu inscripţiile de aur „Trăiască Regatul Românieĭ". Sala iluminată feeric prin proiecţiunile soareluĭ şi luneĭ electrice.

Serbarea a fost onorată de D. G. Gr. Cantacuzino preşedintele Camereĭ, D-nul şi Doamna Pache Protopopescu patroniĭ baluluĭ, D-l Algiu prefectul capitaleĭ, şi D-l A. Ciurea, preşedintele societăţeĭ şi D-l S. Fain membru onorific şi preşedintele aranjator al baluluĭ.

Am remarcat pe Doamna Iosephina Em. Protopopescu-Pake, D-na Mironescu, D-na Ciurea, D-na Fain, preşedinta baluluĭ, D-na Rudeanu, D-na Velescu, D-na Zamfirescu, D-na Born, D-na Elisa Moutigni.

Printre D-şoare am putut distinge pe:

D-şoara Charlotte Weissman, un adevĕrat mugur de rosă într'o toaletă de satin rose acoperită cu dantele brodate. Corsagiul şi coifură în floare de zambilă.

D-şoara Necuicĭ, toilette bleu, d-şoara Reiss, toilette rose, d-şoarele Schvartz în toilette albe garnite cu mărgăritar, d-şoara Altenburg, toiletă gris perle garnisită de catifea neagră în coifură de jais.

D-şoara Iosephina Birta în toiletă albă.

Pentru a termina nu pot să nu recunosc meritele şi sacrificiile făcute de D-niĭ Stănescu, Mureşianu, Schvarz şi Fein jun. pentru deplina reuşită.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârsire la serviciul *Agenţieĭ Havas* precum si celor-l'alţĭ agenţi de publicitate si anunţă pe numerosiĭ sĕĭ cititorĭ si'n special pe D-niĭ comercianţĭ si industriasĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile si reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă No. 10.

AVIS

Compania de Gaz are onoare a învita pe domniĭ Abonaţĭ să bine-voiască a preserva în contra frigului comptoriĭ D-lorĭ învelindu-i cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelaţiunea apeĭ conţinută într'înşiĭ precum şi întreruperĭ eventuale a iluminăreĭ.

Directorul *Tassain*.

Tipografia Modernă Grigorie Luis, strada Academieĭ No. 24.